

Udskriftsdato: 15. juni 2026 (Gældende)

Intern analyserapport udarbejdet af politiet var ikke omfattet af offentlighedslovens § 26, nr. 3. Kritik af manglende ekstrahering efter § 28, stk. 1, nr. 1, og henstilling om genoptagelse

Ministerium: Folketingets Ombudsmand

Journalnummer: Sag nr. 17/02086

Intern analyserapport udarbejdet af politiet var ikke omfattet af offentlighedslovens § 26, nr. 3. Kritik af manglende ekstrahering efter § 28, stk. 1, nr. 1, og henstilling om genoptagelse

Svar til journalist A, medie B

30-10-2017

Sag nr. 17/02086

Afslag på aktindsigt i Midt- og Vestjyllands Politis rapport om nær- og landpolitiets opgavevaretagelse i politikredsen

Jeg har nu færdigbehandlet sagen.

Jeg er enig med Midt- og Vestjyllands Politi og Rigspolitiet i, at rapporten om nær- og landpolitiets opgavevaretagelse er et internt dokument omfattet af § 23, stk. 1, nr. 1, i offentlighedsloven. Rapporten er derfor som udgangspunkt undtaget fra retten til aktindsigt.

Jeg er også enig med myndighederne i, at rapporten ikke kan anses for omfattet af retten til aktindsigt efter § 26, nr. 3, i offentlighedsloven.

Det er imidlertid min opfattelse, at rapporten indeholder en række oplysninger, som må anses for ekstraheringspligtige efter offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt.

Jeg har derfor henstillet til Rigspolitiet at genoptage sagen og – i lyset af det, som jeg har anført om ekstrahering – træffe en ny afgørelse om aktindsigt over for dig.

Jeg har herefter ikke anledning til at forholde mig til myndighedernes afslag på meroffentlighed.

I det følgende kan du læse nærmere om baggrunden for resultatet af min undersøgelse:

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad handler sagen om?

Sagen drejer sig om aktindsigt i en rapport, som Midt- og Vestjyllands Politi har udarbejdet om nær- og landpolitiets opgavevaretagelse i politikredsen.

Midt- og Vestjyllands Politi gav ved afgørelse af 17. marts 2017 afslag på aktindsigt i rapporten, og Rigspolitiet fastholdt ved afgørelse af 1. maj 2017 politiets afslag.

Myndighederne begrundede afslaget med, at der er tale om et internt dokument, som efter offentlighedslovens § 23 ikke er omfattet af retten til aktindsigt. Myndighederne har heller ikke fundet, at dokumentet skulle udleveres efter offentlighedslovens § 26, nr. 3, om interne dokumenter i endelig form.

Efter myndighedernes opfattelse indeholder rapporten ikke ekstraheringspligtige oplysninger efter offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., ligesom rapporten ikke skulle udleveres efter princippet om meroffentlighed i § 14 i offentlighedsloven.

Du har i klagen til mig anført, at der – uanset undtagelsesbestemmelserne i offentlighedsloven – må være adgang til den færdiggjorte rapport.

Jeg har fra Rigspolitiet modtaget akterne i aktindsigtssagen og den omhandlede rapport.

2. Offentlighedslovens § 23 (interne dokumenter)

Midt- og Vestjyllands Politi har som hjemmel for at undtage rapporten om nær- og landpolitiets opgavevaretagelse fra aktindsigt henvist til § 23, stk. 1, nr. 1, i offentlighedsloven (jf. lov nr. 606 af 12. juni 2013). Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”§ 23. Retten til aktindsigt omfatter ikke interne dokumenter. Som interne dokumenter anses

1) dokumenter, der ikke er afgivet til udenforstående,

(...)”

Det fremgår af Midt- og Vestjyllands Politis afgørelse af 17. marts 2017, at politiet har anset rapporten for et internt dokument, fordi den er udarbejdet af myndigheden selv til intern brug og ikke er afgivet til udenforstående, herunder Rigspolitiet. Politiet har anført, at rapporten alene er sendt til de ansatte, som har deltaget i de interviews, som rapporten bygger på, og til dele af politikredsens ledelse.

Rigspolitiet har ikke fundet grundlag for at kritisere politiets afgørelse og har henholdt sig til politiets begrundelse for afgørelsen.

Det fremgår af sagsakterne, at Rigspolitiet i forbindelse med behandlingen af din klage over Midt- og Vestjyllands Politis afslag på aktindsigt nærmere har undersøgt, om rapporten på et tidligere tidspunkt er blevet afgivet til Rigspolitiet, med den virkning at rapporten har mistet sin interne karakter. Undersøgelsen viste, at Rigspolitiet ikke havde modtaget rapporten.

Da rapporten om nær- og landpolitiets opgavevaretagelse ikke ses at være afgivet til andre uden for Midt- og Vestjyllands Politi, er jeg enig i, at der er tale om et internt dokument omfattet af § 23, stk. 1, nr. 1, i offentlighedsloven. Rapporten er derfor som udgangspunkt undtaget fra retten til aktindsigt.

Jeg bemærker, at interne dokumenter, der afgives til udenforstående, ikke mister deres interne karakter, hvis afgivelsen sker af retlige grunde, jf. offentlighedslovens § 23, stk. 2. Et internt dokument mister således ikke sin interne karakter, hvis det afgives til en overordnet myndighed i forbindelse med behandlingen af en klage over en underordnet myndigheds afgørelse. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen i § 23, stk. 2 (jf. lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013).

3. Offentlighedslovens § 26 (interne dokumenter i endelig form)

Midt- og Vestjyllands Politi har i forbindelse med behandlingen af din anmodning om aktindsigt overvejet, om rapporten kan anses for omfattet af offentlighedslovens § 26, nr. 3. Denne bestemmelse har følgende ordlyd:

”§ 26. Retten til aktindsigt omfatter uanset § 23, stk. 1, interne dokumenter, som foreligger i endelig form, når

(...)

3) dokumenterne er selvstændige dokumenter, der er udarbejdet for at tilvejebringe bevismæssig eller anden tilsvarende klarhed med hensyn til en sags faktiske omstændigheder,

(...)”

Hvis et internt dokument er omfattet af § 26, betyder det, at dokumentet er omfattet af retten til aktindsigt, selv om det ikke er afgivet til udenforstående.

Bestemmelsen i § 26, nr. 3, svarer til § 8, nr. 3, i offentlighedsloven fra 1985.

I betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 532 ff., er der om den tidligere bestemmelse bl.a. anført følgende:

”I det omfang der i et konkret tilfælde er tvivl om, hvorvidt et dokument er omfattet af lovens § 8, nr. 1-3, skal afgørelsen træffes på grundlag af en samlet vurdering af dokumentets indhold og funktion, og

det afgørende er navnlig, om dokumentet primært er udarbejdet i bevismæssigt øjemed, eller om det udarbejdes alene for at danne grundlag for interne overvejelser, jf. Folketingstidende 1985-96, tillæg A, sp. 222 og betænkning nr. 857/1978, side 218. Er det udarbejdet i sidstnævnte henseende indebærer det, at dokumentet ikke vil være omfattet af § 8, men vil kunne undtages fra aktindsigt efter § 7.”

Midt- og Vestjyllands Politi har i afgørelsen af 17. marts 2017 anført, at rapporten indeholder en analyse af nær- og landpolitiets opgavevaretagelse på baggrund af interviews af kredsens nær- og landbetjente.

Ved analysen er der foretaget en bearbejdning og vurdering af de interviewedes subjektive tilkendegivelser. Det er efter en vurdering af rapportens indhold og funktion politiets opfattelse, at rapporten ikke er omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedslovens § 26, nr. 3.

Midt- og Vestjyllands Politi har desuden anført følgende:

”...

Jeg er opmærksom på, at rapporten via interviewene tjener til at danne et faktisk billede af nær- og landpolitiets opgavevaretagelse, hvilket kunne tale for at anse rapporten for omfattet af bestemmelsen. Det er imidlertid utvivlsomt, at rapporten alene er udarbejdet for at danne grundlag for og kvalificere de interne overvejelser vedrørende den fremtidige tilrettelæggelse af opgavevaretagelsen i kredsen og ikke er tiltænkt fremlæggelse over for udenforstående med henblik på dokumentation af faktiske omstændigheder. Dette – sammenholdt med rapportens analytiske bearbejdning og vurdering af interviewene – bør efter min opfattelse tillægges afgørende betydning, og jeg finder således ikke, at rapporten er omfattet af retten til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 26, nr. 3.

...”

Rigspolitiet har ikke fundet grundlag for at kritisere politiets afgørelse og har henholdt sig til politiets begrundelse for afgørelsen.

Efter min gennemgang er jeg enig med Midt- og Vestjyllands Politi og Rigspolitiet i, at rapporten ikke kan anses for omfattet af retten til aktindsigt efter § 26, nr. 3, i offentlighedsloven.

4. Offentlighedslovens § 28 (ekstrahering)

4.1. Lovbestemmelsen og forarbejderne

Midt- og Vestjyllands Politi har ikke fundet, at rapporten indeholder oplysninger, der er omfattet af ekstraheringspligten i offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt.

Bestemmelsen i § 28, stk. 1, har følgende ordlyd:

”§ 28. Retten til aktindsigt i dokumenter omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-4, omfatter uanset disse bestemmelser oplysninger om en sags faktiske grundlag, i det omfang oplysningerne er relevante for sagen. Det samme gælder oplysninger om eksterne faglige vurderinger, som findes i dokumenter, der er omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-3.”

Af lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen (jf. lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013) fremgår bl.a. følgende:

”Det afgørende for, om en oplysning skal ekstraheres efter bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, er – i lighed med, hvad der følger af gældende ret – om der er tale om egentlige faktuelle oplysninger eller andre oplysninger, der bidrager til at supplere sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt tilvejebringes for at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske grundlag.

Udtrykket *oplysninger om en sags faktiske grundlag* i *stk. 1, 1. pkt.*, omfatter på den baggrund ’egentlige faktuelle oplysninger’, som f.eks. oplysninger i et internt dokument om, at der på en motorvejsstrækning passerer 20.000 biler dagligt eller en oplysning – der bygger på undersøgelser og analyser – om, at der på samme motorvejsstrækning tidligere passerede mellem 20.000 og 50.000 biler dagligt, samt andre oplysninger, der medvirker til at skabe klarhed om sagen, herunder oplysninger om de metoder og forudsætninger, som en forvaltningsmyndighed har anvendt ved fastlæggelsen af de ’egentlige faktuelle oplysninger’.

Ekstraheringspligten efter *stk. 1, 1. pkt.*, omfatter ikke interne og eksterne faglige vurderinger samt politiske og strategiske udtalelser, ligesom ekstraheringspligten ikke omfatter tilkendegivelser af standpunkter, argumenter eller vurderinger med hensyn til en sags afgørelse eller oplysninger, der isoleret set gengiver generelle objektive kendsgerninger, der ikke direkte vedrører sagen, f.eks. oplysninger om indholdet af gældende ret.”

Bestemmelsen i § 28, stk. 1, viderefører med visse redaktionelle og sproglige ændringer § 11, stk. 1, i offentlighedsloven fra 1985.

I betænkning 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 556 f., fremgår bl.a. følgende om denne bestemmelse:

”5.2.3. Nærmere om udtrykket ’faktiske omstændigheder’

Ekstraheringspligten efter § 11, stk. 1, gælder – i lighed med notatpligten efter lovens § 6, stk. 1 – for oplysninger om faktiske omstændigheder. I bemærkningerne til bestemmelsen i § 11, stk. 1, anføres blot følgende om dette udtryk, jf. Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 225:

’Ekstraheringspligten omfatter ikke blot oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, som myndighederne har været forpligtet til at gøre notat om efter lovforslagets § 6, men også oplysninger, som myndighederne har tilført sagen fra sine interne arbejdsdokumenter i andre sager eller fra registre og lignende.’

Med hensyn til det nærmere indhold af udtrykket ’faktiske omstændigheder’ kan der på denne baggrund henvises til følgende beskrivelse i bemærkningerne til § 6, stk. 1, om notatpligt, Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 217:

'Efter den gældende lov omfatter notatpligten 'faktiske oplysninger'. Efter forslaget omfatter notatpligten 'oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder'. Ændringen betyder, at notatpligtens udstrækning ikke i første række er afhængig af, om en oplysning efter sit indhold må karakteriseres som faktisk eller ej, men i højere grad beror på, hvilken funktion oplysningen har i myndighedens sagsbehandling. Afgørende for, om en oplysning skal noteres ned, er, om oplysningen er af en sådan karakter, at den bidrager til at supplere sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt tilvejebringes for at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske omstændigheder. Notatpligten vil således også kunne omfatte oplysninger, der indeholder en subjektivt præget stillingtagen til et forhold, for så vidt vurderingen er af betydning for den administrative bevisoptagelse. Tilkendegivelse af standpunkter, argumenter eller vurderinger med hensyn til en sags afgørelse vil derimod ikke, lige så lidt som efter den gældende lov, være omfattet af notatpligten. Det samme gælder oplysninger, der isoleret set gengiver objektive kendsgerninger som f.eks. indholdet af gældende ret.'

Spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en oplysning om faktiske omstændigheder, beror således ikke alene på oplysningens indhold, men også på oplysningens funktion i den konkrete sag. Oplysninger, som indeholder en mere subjektivt præget stillingtagen, vil dermed kunne være omfattet af ekstraheringspligten i § 11, hvis oplysningerne bidrager til at supplere sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt har til formål at skabe klarhed med hensyn til en sags faktiske omstændigheder.

Om den nærmere udstrækning af ekstraheringspligten kan der i øvrigt henvises til kapitel 13, pkt. 3.2 ovenfor, hvor der er givet en nærmere beskrivelse af, hvad der skal forstås ved udtrykket 'faktiske omstændigheder' i forhold til notatpligten. I overensstemmelse med det, som er anført det nævnte sted, bemærkes dog, at ekstraheringspligten i første række vil omfatte 'egentlige faktuelle' oplysninger, dvs. oplysninger om gjorte iagttagelser, resultatet af foretagne målinger og andre undersøgelser, fastslåede oplysninger om økonomiske forhold, f.eks. størrelsen af skattepligtig indkomst og lignende samt modtagelse af oplysninger vedrørende et bestemt hændelsesforløb.

Ekstraheringspligten vil endvidere omfatte oplysninger, der indeholder en subjektivt præget stillingtagen til et forhold, for så vidt oplysningen (vurderingen) har til formål at skabe klarhed med hensyn til en sags faktiske omstændigheder. (...)

Derimod vil 'interne vurderinger' – dvs. udtalelser eller vurderinger, der foretages af myndighedens eget personale mv. – ikke være omfattet af ekstraheringspligten, jf. bl.a. FOB 2004, side 98. I overensstemmelse hermed har ombudsmanden i FOB 1995, side 305 udtalt, at '[d]e beregninger der foretages i et ministeriums departement eller generaldirektorat på baggrund af allerede foreliggende og offentligt tilgængeligt materiale, og uden at ministeriet ved besigtigelser mv. tilfører nye iagttagelser, vil efter min opfattelse være undtaget fra aktindsigt [...]. Jeg mener ikke at pligten til ekstrahering kan udstrækkes til disse 'skrivebordsberegninger'."

4.2. Ombudsmandens praksis

Ombudsmanden har i en række sager taget stilling til spørgsmål om ekstrahering efter offentlighedslovens § 28, stk. 1.

I en sag fra 2014, der vedrørte en anmodning om aktindsigt i et ministeriums to seneste arbejdsplads-vurderinger (APV) og tilhørende handlingsplaner, tog jeg stilling til et spørgsmål om ekstrahering, der minder om problemstillingen i den konkrete sag om rapporten fra Midt- og Vestjyllands Politi.

APV'erne var udarbejdet på baggrund af forskellige spørgeskemasystemer, hvor medarbejderne havde svaret på spørgsmål. Mange af oplysningerne i APV'erne bestod af sammenfatninger af de tilkendegivelser, som medarbejderne var kommet med. Nogle svar – især i forbindelse med den fysiske del af APV'en – byggede på rent faktuelle iagttagelser fra medarbejdernes side, mens andre byggede på medarbejdernes vurderinger af eller holdninger til bestemte spørgsmål.

Sagen er offentliggjort på min hjemmeside som sag nr. 2014-21. I sagen udtalte jeg bl.a. følgende om ekstrahering (s. 11 f.):

”Som det fremgår af de (...) citerede forarbejder, omfatter ekstraheringspligten ud over egentlige faktuelle oplysninger også oplysninger, som indeholder en subjektivt præget stillingtagen til et forhold, for så vidt oplysningerne bidrager til sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt har til formål at skabe klarhed med hensyn til en sags faktiske omstændigheder. Vurderingen af, om en oplysning er ekstraheringspligtig, er derfor ikke i første række afhængig af, om oplysningen efter sin karakter må karakteriseres som faktisk eller ej, men i højere grad af, hvilken funktion oplysningen har i myndighedens sagsbehandling.

Vurderinger, standpunkter eller argumenter med hensyn til en sags afgørelse er derimod ikke omfattet af ekstraheringspligten.

De foretagne målinger og beskrivelsen heraf i APV-materialet tjener til at kortlægge arbejdsmiljøet i Transportministeriet, med henblik på at ministeriet kan vurdere, hvilke tiltag der er nødvendige for eventuelt at forbedre miljøet. Det er på den baggrund min opfattelse, at de sammenfatninger af medarbejdernes svar (resultatet af målingerne), som findes i materialet, er ekstraheringspligtige efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 28, selv om de i et vist omfang bygger på medarbejderne vurderinger eller holdninger.

Det følger heraf, at de fleste oplysninger i de to dokumenter – der primært indeholder oplysninger til identifikation og kortlægning af arbejdsmiljøforholdene (resultat af målinger) i ministeriet – må anses for ekstraheringspligtige. Det samme gælder mange af oplysningerne i handlingsplandokumenterne.

Begge typer dokumenter indeholder herudover nogle indledende afsnit om, hvordan undersøgelserne er gennemført mv. Det er min opfattelse, at også disse oplysninger må anses for ekstraheringspligtige.

I handlingsplandokumenterne er der i afsnittene om 'tiltag' oplysninger om, hvad Transportministeriet agter at foretage sig i anledning af konstaterede problemer. Det gælder også i et vist omfang i afsnittene med overskriften 'Bemærkninger'. Disse oplysninger må anses for Transportministeriets vurderinger med hensyn til 'sagens afgørelse', og de kan – i overensstemmelse med det ovenfor anførte – ikke anses for ekstraheringspligtige.”

4.3. Myndighedernes opfattelse

Midt- og Vestjyllands Politi har i afgørelsen af 17. marts 2017 anført følgende om ekstrahering:

”Rapportens analyse bygger som nævnt på de interviewedes subjektive vurderinger af deres opgavevaretagelse. Jeg er opmærksom på, at ekstraheringspligten efter forarbejderne til offentlighedsloven også kan omfatte en subjektiv stillingtagen til et forhold, hvis oplysningerne bidrager til sagens bevismæssige

grundlag eller i øvrigt har til formål at skabe klarhed med hensyn til en sags faktiske omstændigheder. Uanset interviewene har haft til formål at belyse opgavevaretagelsen, er det min vurdering, at analysen af interviewene ikke efter sit indhold eller funktion har en sådan faktisk eller bevismæssig karakter, at den er omfattet af ekstraheringspligten, jf. offentlighedslovens § 28. ”

I udtalelsen af 10. maj 2017 har Midt- og Vestjyllands Politis tilkendegivet, at den ovenfor omtalte sag nr. 2014-21 (APV-sagen) efter politiets opfattelse ikke umiddelbart er sammenlignelig med aktindsigtssagen om politiets rapport.

Midt- og Vestjyllands Politi har herefter anført følgende:

”...

Rapporten vedrørende analyse af nær- og landpolitiets opgavevaretagelse adskiller sig efter Midt- og Vestjyllands Politis opfattelse fra FOB 2014-21 på den måde, at rapporten indeholder en bearbejdning, fortolkning og analyse af de ved interviewene indhentede oplysninger og således ikke en (objektiv) gengivelse af resultaterne af interviewene. Der er således tale om en sammenskrivning og fortolkning af resultaterne. Det er Midt- og Vestjyllands Politis vurdering, at det ikke i forhold til ekstrahering fremstår utvivlsomt, hvilke oplysninger der umiddelbart kan henføres til interviewene, og hvilke der er udtryk for en fortolkning/analyse.

Midt- og Vestjyllands Politi vil gerne – som også nævnt i afgørelsen – understrege vigtigheden af, at der gives en myndighed og dens medarbejdere et rum for internt at tilvejebringe oplysninger til brug for myndighedens tilrettelæggelse af arbejdet, uden at oplysningerne skal gøres til genstand for offentliggørelse. Det bemærkes hertil, at omhandlede rapport efter Midt- og Vestjyllands Politis opfattelse adskiller sig fra APV-sagen, idet udarbejdelsen af arbejdspladsvurderingen er lovpligtig, mens udarbejdelse af rapporten vedrørende analysen af nær- og landpolitiets opgavevaretagelse er tænkt som et internt arbejdsredskab til brug for overvejelser om den fremtidige struktur i politikredsen. ”

Rigspolitiet har i sin udtalelse af 30. maj 2017 til mig henholdt sig til udtalelsen fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Rigspolitiet har desuden anført, at Rigspolitiet har taget nærmere stilling til karakteren af de oplysninger, der er indeholdt i rapporten, og på baggrund heraf ikke fundet, at der er grundlag for at tilsidesætte Midt- og Vestjyllands Politis vurdering af, at rapporten indeholder en bearbejdning og analyse af interviewene og således ikke en (objektiv) gengivelse af resultaterne af interviewene.

Rigspolitiet finder på baggrund heraf ikke, at rapportens indhold er omfattet af ekstraheringspligten i offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt.

4.4. Min opfattelse

Rapporten fra Midt- og Vestjyllands Politi indeholder bl.a. nogle indledende afsnit om, hvordan undersøgelsen er gennemført mv. Herudover indeholder rapporten egentlige faktuelle oplysninger og sammenfatninger af medarbejdernes svar. Endelig indeholder rapporten analyserende og fortolkende sætninger.

Som det fremgår af de citerede forarbejder, gælder ekstraheringspligten efter offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., i første række for egentlige faktuelle oplysninger.

Herudover omfatter ekstraheringspligten oplysninger, som indeholder en subjektivt præget stillingtagen til et forhold, når oplysningerne bidrager til sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt har til formål at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske grundlag.

I sagen nr. 2014-21 (APV-sagen) fandt jeg, at sammenfatninger af de tilkendegivelser, som medarbejderne havde givet ved besvarelsen af APV-spørgeskemaerne, var ekstraheringspligtige, selv om de i et vist omfang byggede på medarbejdernes vurderinger eller holdninger. Det samme gør sig efter min opfattelse gældende i forhold til rapporten fra Midt- og Vestjyllands Politi. Det gør efter min opfattelse ikke nogen forskel, at udarbejdelse af en arbejdspladsvurdering er lovpligtig i modsætning til udarbejdelsen af rapporten fra Midt- og Vestjyllands Politi.

Pligten til ekstrahering omfatter desuden oplysninger om de metoder og forudsætninger, som en forvaltningsmyndighed har anvendt ved fastlæggelsen af de egentlige faktuelle oplysninger, jf. både de citerede forarbejder og sagen nr. 2014-21 (APV-sagen).

En myndigheds tilkendegivelse af standpunkter, argumenter og vurderinger mv. er derimod ikke omfattet af ekstraheringspligten.

Efter min gennemgang af rapporten om nær- og landbetjentenes opgavevaretagelse er det min opfattelse, at rapporten indeholder en række oplysninger, som må anses for ekstraheringspligtige efter § 28, stk. 1, 1. pkt., i offentlighedsloven.

Jeg har således i rapporten fundet en række eksempler på egentlige faktuelle oplysninger og eksempler på sammenfatninger af de tilkendegivelser, som de ansatte er kommet med i forbindelse med de interviews, som ligger til grund for rapporten. Desuden indeholder rapporten, jf. også ovenfor, oplysninger om undersøgelsens gennemførelse mv.

De oplysninger i rapporten, der fremtræder som myndighedens egne vurderinger, kan derimod ikke anses for ekstraheringspligtige.

Jeg har gjort Midt- og Vestjyllands Politi og Rigspolitiet bekendt med min opfattelse. I mine breve til myndighederne har jeg samtidig anført nogle eksempler på oplysninger, som efter min opfattelse må anses for at falde henholdsvis inden for og uden for ekstraheringspligten.

Jeg har henstillet til Rigspolitiet at genoptage sagen og – i lyset af det, som jeg har anført om ekstrahering – træffe en ny afgørelse om aktindsigt over for dig.

Jeg har bedt Rigspolitiet om at underrette mig om den nye afgørelse.

5. Offentlighedslovens § 14 (meroffentlighed)

Det fremgår af myndighedernes afgørelser, at de ikke har fundet grundlag for at give aktindsigt i rapporten efter princippet om meroffentlighed.

Da jeg har henstillet til Rigspolitiet at genoptage sagen med henblik på fornyet overvejelse om ekstrahering efter offentlighedslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., har jeg ikke grundlag for at forholde mig til myndighedernes afslag på meroffentlighed.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen, medmindre du – efter at have modtaget den nye afgørelse om aktindsigt – retter henvendelse til mig igen.

Med venlig hilsen

Jørgen Steen Sørensen

Kopi sendes til:

Rigspolitiet

Midt- og Vestjyllands Politi